

Sygn. akt IV U 565/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2019 r. w S.

odwołania M. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 30 kwietnia 2018 r. Nr (...)

w sprawie M. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do dodatku pielęgnacyjnego

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala M. P. prawo do dodatku pielęgnacyjnego na okres od dnia 22 lutego 2018 roku do dnia 30 września 2018 roku;

II. oddala odwołanie w pozostałej części.

Sygn. akt IV U 565/18

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 30.04.2018r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu M. P. prawa do dodatku pielęgnacyjnego z tytułu niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony M. P. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do dodatku pielęgnacyjnego. W uzasadnieniu odwołania podniósł, że jest niezdolny do samodzielnej egzystencji i wymaga opieki osób drugih.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. Uzasadniając swoje stanowisko podniósł, że zaskarżona decyzja została wydana na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS, która na podstawie dokumentów medycznych oraz badania wnioskodawcy nie stwierdziła u niego niezdolności do samodzielnej egzystencji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione. Zgodnie z art. 75 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r.o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz.1118 ze zm.) dodatek pielęgnacyjny przysługuje osobie uprawnionej do emerytury lub renty, jeżeli osoba ta została uznana za całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji albo ukończyła 75 lat życia. Bezsprzeczne jest, że ubezpieczony (urodzony (...)) nie ukończył 75 roku życia. Badając sporną kwestię niezdolności do samodzielnej egzystencji Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: urologa A. M., neurologa E. K. i ortopedy K. K.. Biegli w swojej opinii (k. 13-18v) stwierdzili u ubezpieczonego: rozrost gruczołu krokowego, zaawansowaną chorobę zwyrodnieniową lewego stawu kolanowego, stan po protezoplastyce całkowitej prawego stawu kolanowego z powodu choroby zwyrodnieniowej. Schorzenia te, za wyjątkiem schorzeń urologicznych, zdaniem biegłych, powodują niezdolność do samodzielnej egzystencji na okres od 22 lutego 2018r. do 30 września 2018r. Sąd podzielił opinię biegłych, ponieważ została wydana przez lekarzy odpowiedniej specjalności po bezpośrednim zbadaniu ubezpieczonego i zapoznaniu się z dokumentacją lekarską. Sąd podzielił wnioski płynące z wyżej omówionej opinii biegłego lekarza ortopedy i neurologa. Przy ocenie opinii wydanej w rozpatrywanej sprawie Sąd miał na względzie, iż opinia biegłego podlega, jak inne dowody ocenie według art. 233 § 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Zgodnie z art. 233 § 1 kpc, Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Sąd nie jest związany opinią biegłego i ocenia ją na równi z innymi środkami dowodowymi w ramach swobodnej oceny dowodów.

W ocenie Sądu, dopuszczalne było oparcie rozstrzygnięcia na wnioskach z opinii biegłych sądowych, który uznali, że M. P. jest osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji. Wnioski opinii zostały oparte na zebranej w sprawie dokumentacji lekarskiej oraz badaniu wnioskodawcy. Sąd Najwyższy wyjaśniał w przeszłości, że do dowodu z opinii biegłego nie mogą mieć zastosowania wszystkie zasady prowadzenia dowodów, a w szczególności art. 217 § 1 kpc, a zatem sąd nie jest obowiązany dopuścić dowód z opinii kolejnych biegłych w każdym wypadku, gdy złożona opinia nie jest korzystna dla strony (wyrok SN z dnia 15 lutego 1974 r., II CR 817/73, Lex nr 7404). Żądanie ponowienia lub uzupełnienia dowodu z opinii biegłych jest bezpodstawne, jeżeli sąd uzyskał od biegłych wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego i prawidłowego orzekania (wyrok SN z dnia 10 września 1999 r., II UKN 96/99, OSNAPUS 2000, nr 23, poz. 869). Wielokrotnie też Sąd Najwyższy stwierdzał, że potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii oraz, że oraz że nie uzasadnia przeprowadzenia dowodu z opinii kolejnych biegłych lekarzy sądowych przekonanie ubezpieczonego o utrzymującym się stanie inwalidztwa (wyroki SN z dnia 4 sierpnia 1999 r., I PKN 20/99, OSNAPiUS 2000, nr 22, poz. 807, z dnia 14 maja 1997 r., II UKN 108/97, OSNAPUS 1998, nr 5, poz. 161).

Zdaniem Sądu w realiach niniejszej sprawy nie występowały okoliczności, które przemawiałyby za dopuszczeniem kolejnych opinii biegłych lekarzy, gdyż wszystkie niezbędne zagadnienia zostały wszechstronnie wyjaśnione w opinii już w sprawie sporządzonej. Biegli odnieśli się do konieczności zapewnienia ubezpieczonemu opieki osób trzecich w kontekście stwierdzonych schorzeń.

Biegli zasadnie wskazali, że stan zdrowia M. P. kwalifikuje go do osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji. Zarzuty organu rentowego nie podważają istoty opinii. Stanowią one jedynie polemikę z oceną dokonaną przez biegłych. Wszelkie wątpliwości biegli wyjaśnili w swojej opinii. Ubezpieczony w okresie od 22 lutego 2018r. do 30 września 2018r. nie był samodzielny, nie poruszał się swobodnie, każdy krok grozi upadkiem i kolejnymi złamaniami. Wymagał opieki i pomocy osoby drugiej.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴par.2 kpc orzekł jak w wyroku.